

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๕๐/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีร้องเรียนว่าหญิงไทยอาจถูกรัฐบาลเกาหลีเหนือลักพาตัว

ผู้ร้อง ปกปิดชื่อ

ผู้ถูกร้อง นายกรัฐมนตรี

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนผ่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๕๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ว่าได้รับทราบข้อมูลและการยืนยันจาก [REDACTED] อดีตทหารอเมริกันที่เข้าไปในประเทศเกาหลีเหนือและได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นให้ไปอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นพร้อมกับภริยาชาวญี่ปุ่นที่ถูกรัฐบาลเกาหลีเหนือลักพาตัวไปว่า [REDACTED] ชาวอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ถูกลักพาตัวจากมาเก๊าไปประเทศเกาหลีเหนือ เมื่อปี ๒๕๒๑ ผู้ร้องเห็นว่ายังไม่มีความคืบหน้าในการช่วยเหลือ [REDACTED] จึงขอให้ตรวจสอบและติดตามการทำงานของ ผู้ถูกร้องในการแก้ปัญหาดังกล่าว และให้คำแนะนำเชิงนโยบายแก่ผู้ถูกร้องในการดำเนินงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการศึกษาการดำเนินงานของรัฐต่อการแก้ไขปัญหาการบังคับให้สูญหายและเสียชีวิตของคนไทยที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอสิทธิ์ทางการเมืองพิจารณาดำเนินการ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับ ด่วนมาก ที่ กต ๑๓๐๕/๒๒๖๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๒ หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ที่ กต ๑๓๐๕/๑๔๘๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและความเสมอภาคของบุคคล คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๙๐๕๗๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับ ที่ กต ๑๓๐๕/๑๕๐๑ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงประธานคณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและความเสมอภาคของบุคคล คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๕ หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๕.๐๑/๔๐๗๐๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๖ หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับ ด่วนมาก ที่ กต ๑๓๐๕/๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๗ รายงานการลงพื้นที่ของคณะอนุกรรมการศึกษาการดำเนินงานของรัฐต่อการแก้ไขปัญหาการบังคับให้สูญหายและเสียชีวิตของคนไทยที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอ ลี้ภัยทางการเมือง ณ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

๒.๑.๘ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๖๐๑/๖๗๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม และ ที่ สม ๐๖๐๑/๖๗๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ปรากฏตามความเป็นมา ข้อ ๑ ของรายงานนี้

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

๑) กระทรวงการต่างประเทศแจ้งความคืบหน้าในการดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

๑.๑) เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ กระทรวงการต่างประเทศได้ ประชุมร่วมกับหน่วยงานด้านความมั่นคงและด้านการข่าวที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และกรมข่าวทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย ณ กระทรวงการ

ต่างประเทศ ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่า การสืบหาข้อเท็จจริงและข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ██████████ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเกาหลีเหนือ การจัดตั้งคณะทำงานของฝ่ายไทยขึ้นมาเพียงฝ่ายเดียว ไม่สามารถค้นหาตัวหรือได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ██████████ ได้ อีกทั้งเกาหลีเหนือเป็นประเทศปิดทำให้การเข้าไปสืบค้นข้อมูลเป็นไปได้ยาก และโดยที่เป็นเรื่องละเอียดอ่อน การสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ ██████████ ควรดำเนินการในทางลับมากกว่าการจัดตั้งคณะทำงานอย่างเปิดเผยเพราะอาจกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเกาหลีเหนือ นอกจากนี้ การจัดตั้งคณะทำงานร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือภาคประชาสังคมของญี่ปุ่น อาจทำให้ไทยถูกมองว่าร่วมมือกับญี่ปุ่นในการกดดันเกาหลีเหนือ และอาจทำให้กลายเป็นประเด็นระหว่างประเทศ ฝ่ายไทยควรแก้ปัญหาเรื่องนี้ในระดับทวิภาคี

๑.๒) ที่ประชุมเห็นควรดำเนินการต่อกรณี ██████████ ในลักษณะ “บุคคลสูญหาย” มีใช้บุคคลที่ถูกลักพาตัว ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศมีแนวทางที่จะผลักดันเรื่องนี้โดยยกขึ้นหารือในระดับสูงกับฝ่ายเกาหลีเหนือ และจะร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานด้านการข่าวและความมั่นคงรวมทั้ง Association for the Rescue of North Korea Abductees (ARNKA) ในการสืบหาข้อเท็จจริงและกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือต่อไป รวมทั้งจะคงมาตรการกดดันที่ไทยใช้อยู่กับเกาหลีเหนือ โดยการใช้มาตรการเข้มงวดในการตรวจลงตราเข้าไทยของบุคคลสัญชาติเกาหลีเหนือ และชะลอการพิจารณาข้อเสนอของเกาหลีเหนือเรื่องการจัดทำความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับหนังสือเดินทางของทูตและราชการ ส่วนการใช้มาตรการกดดันอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากนี้จะต้องหารือในรายละเอียดอย่างรอบคอบและรอบด้านกับหน่วยงานด้านความมั่นคงและด้านการข่าวที่เกี่ยวข้องก่อนดำเนินการต่อไป

๑.๓) เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ ██████████ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ในขณะนั้น) ได้พบหารือกับผู้ร้อง ██████████ และ ██████████ พี่ชายและหลานชายของ ██████████ ตามลำดับ โดยได้ยืนยันว่ารัฐบาลไทยไม่ได้นิ่งนอนใจและจะติดตามกับฝ่ายเกาหลีเหนือในโอกาสที่เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือแจ้งสถานการณ์การดำเนินการข้างต้นให้ผู้ร้องและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว

๑.๔) นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศจะยังคงใช้ช่องทางการทูตที่เหมาะสมในการติดตามกับฝ่ายเกาหลีเหนือต่อไป โดยจะประเมินสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาโอกาสที่เหมาะสมในการหยิบยกกรณีดังกล่าวกับเกาหลีเหนือ ตามภารกิจด้านการคุ้มครองและดูแลคนไทยของกระทรวงการต่างประเทศ โดยเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ในโอกาสที่ ██████████ เอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือประจำประเทศไทยพบหารือกับ ██████████

อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก (ในขณะนั้น) ที่กระทรวงการต่างประเทศ ██████████ ได้ขอความร่วมมือจากฝ่ายเกาหลีเหนือในการตรวจสอบข้อมูลและติดตามตัว ██████████ ด้วย แต่ ██████████ ยังคงยืนยันปฏิเสธความเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว

๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า ได้รับแจ้งจากกระทรวงการต่างประเทศว่าได้ดำเนินการติดตามเรื่องกับฝ่ายเกาหลีเหนือตามช่องทางการทูตอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้คำตอบจากเกาหลีเหนือ และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบด้วยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากการดำเนินการและการพิจารณาของคณะกรรมการศึกษาการดำเนินงานของรัฐต่อการแก้ไขปัญหาการบังคับให้สูญหายและเสียชีวิตของคนไทยที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑) กรณีตามคำร้องนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นักพลเมืองสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่อาจใช้ช่องทางการดำเนินคดีนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้ คณะอนุกรรมการฯ จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเชิญญาติของ ██████████ และผู้ร้องมาให้ข้อมูล และอำนวยความสะดวกให้ญาติไปร้องทุกข์ต่อสำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งจากการประสานกับ ██████████ หลานชายของ ██████████ ทราบว่า ██████████ ไม่ประสงค์จะแจ้งความร้องทุกข์ จึงไม่สามารถดำเนินการให้เป็นคดีนอกราชอาณาจักรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้

๒) คณะอนุกรรมการฯ รับฟังข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ญาติผู้ร้องให้ความสำคัญกับการติดตามพลเมืองผู้ป่วนที่ถูกลักพาตัวไปเกาหลีเหนือ อันเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ ██████████ ถูกลักพาตัวไปในต่างประเทศ ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐบาลไทยในการติดตามตัวจนกว่าจะทราบชะตากรรม จึงมีความเห็นว่า ให้ใช้ช่องทางดำเนินการทางการทูต และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการประสานผู้ร้องเพื่อขอข้อมูลภาพยนตร์สารคดีและข้อมูลที่รัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดทำเกี่ยวกับกระบวนการให้ความช่วยเหลือชาวญี่ปุ่นที่ถูกเกาหลีเหนือลักพาตัวมาใช้ประกอบเป็นแนวทางการดำเนินการต่อไป

๓) หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือไปยังกระทรวงยุติธรรมและสำนักนายกรัฐมนตรีตามมติคณะอนุกรรมการฯ เพื่อประสานความช่วยเหลือ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของทั้ง ๒ หน่วยงาน

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการหายตัวไปของ ██████████ หรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ ได้บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่ มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใด อันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมาย บัญญัติ การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๙ วรรค ๑^๑ ที่กำหนดว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย จะถูกจับกุมและควบคุมโดยอำเภอใจมิได้ และจะถูกลิดรอนเสรีภาพของตนมิได้ การรับรองไว้เช่นนี้ ย่อมมีผลผูกพันให้หน่วยงานของรัฐต้อง ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

๓.๒. เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เคยมีรายงานผลการพิจารณาที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ เกี่ยวกับกรณี ██████████ อาจถูกลักพาตัวไปอยู่เกาหลีเหนือ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ต่อคณะรัฐมนตรีและกระทรวงการต่างประเทศเพื่อพิจารณาดำเนินการ และต่อมากระทรวงการต่างประเทศ ได้แจ้งว่าจะยังคงพยายามใช้ช่องทางการทูตที่เหมาะสมในการติดตามกับฝ่ายเกาหลีเหนือต่อไป โดยจะ ประเมินสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสวงหาโอกาสที่เหมาะสมในการหยิบยกกรณี ดังกล่าวกับเกาหลีเหนือเพื่อคลี่คลายปัญหา^๑ ตามภารกิจด้านการคุ้มครองและดูแลคนไทยของกระทรวง การต่างประเทศ รวมถึงได้หยิบยกกรณี ██████████ กับเอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือประจำประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๖๔ เพื่อขอความร่วมมือในการตรวจสอบข้อมูลและติดตามตัว แม้ยังไม่ได้รับการตอบรับจากฝ่าย เกาหลีเหนือ แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องโดยกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเป็น หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการดูแลและคุ้มครองคนไทยในต่างประเทศได้ดำเนินการไปตามหน้าที่ และอำนาจ รวมถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับเรื่องและประสานงานกับ

/ผู้ที่เกี่ยวข้อง...

^๑ ข้อ ๙

๑. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกจับกุมหรือควบคุมโดย อำเภอใจมิได้ บุคคลจะถูกลิดรอนเสรีภาพของตนมิได้ ยกเว้นโดยเหตุและโดยเป็นไปตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ผู้ที่เกี่ยวข้อง ก็ได้แจ้งผลความคืบหน้าให้ผู้ร้องทราบตลอดมา ในชั้นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการหายตัวไปของ ██████████

๓.๓. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นเพิ่มเติมว่า กรณีการกล่าวหาว่า รัฐบาลเกาหลีเหนือลักพาตัวบุคคลของประเทศอื่นไปนั้น ได้รับการเปิดเผยตั้งแต่ปี ๒๕๒๐-๒๕๒๖ โดยรัฐบาลญี่ปุ่นอ้างว่ามีชาวญี่ปุ่น ๑๗ คน ถูกลักพาตัวไปยังประเทศเกาหลีเหนือ จนกระทั่งในปี ๒๕๔๕ รัฐบาลเกาหลีเหนือก็ยอมรับว่าได้ลักพาตัวพลเมืองชาวญี่ปุ่นจำนวนหนึ่ง พร้อมกับกล่าวขอโทษและทยอยส่งตัวคืนประเทศญี่ปุ่น ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นถือว่าการลักพาตัวพลเมืองของประเทศเป็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยของประเทศ ชีวิตและความปลอดภัยของพลเมืองญี่ปุ่น จึงมีความพยายามอย่างยิ่งในการติดตามและนำผู้ถูกลักพาตัวทั้งหมดกลับประเทศญี่ปุ่นโดยเร็วที่สุดผ่านกระบวนการที่หลากหลาย โดยเฉพาะการให้พันธสัญญาในการประชุมสุดยอดผู้นำญี่ปุ่น-เกาหลีเหนือ เมื่อปี ๒๕๔๗ เพื่อตรวจสอบจำนวนชาวญี่ปุ่นที่ถูกลักพาตัวไปโดยละเอียด และยังคงดำเนินการต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน^๒ โดยเมื่อพิจารณากรณีของ ██████████ ที่หายตัวไปตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๒๑ เป็นช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับที่รัฐบาลญี่ปุ่นเปิดเผยข้อมูลการลักพาตัวพลเมืองชาวญี่ปุ่น ซึ่งประเทศไทยอาจนำแนวคิดและวิธีการของประเทศญี่ปุ่นมาใช้เทียบเคียงเพื่อติดตามตัว ██████████ ได้ ภายใต้หน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายแก่พลเมืองของตนตามที่ได้รับรองไว้ ประกอบกับในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ เป็นการครบรอบ ๔๖ ปีของการหายตัวไปของ ██████████ จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จึงมีมติว่า ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการหายตัวไปของ ██████████ แต่ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อกระทรวงการต่างประเทศ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

/พ.ศ. ๒๕๖๐...

^๒ “ย้อนอดีต ██████████ 44 ปีแห่งการหายตัวของหญิงไทย ผู้ถูกสายลับเกาหลีเหนือลักพาตัว” โดย ██████████ สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/3111111> เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยให้กระทรวงการต่างประเทศศึกษาแนวทาง และวิธีการในการดำเนินการของรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อนำมากำหนดมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสม ในการติดตามตัว [REDACTED] และให้แจ้งความคืบหน้าของการดำเนินการดังกล่าวให้แก่ญาติ ของ [REDACTED] ทราบเป็นระยะด้วย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ